

Decizia nr.7 emisă de D.G.F.P. Hunedoara în anul 2005

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată asupra contestației formulate de **societatea comercială X SRL**.

Societatea comercială X SRL contestă măsurile stabilite de organele de control ale Direcției generale a finanțelor publice a județului Hunedoara - Activitatea de control financiar fiscal, prin DECIZIE DE IMPUNERE privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, respectiv taxă pe valoarea adăugată și accesoriile aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.176 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestație, societatea comercială X SRL, solicită anularea actului constatator, susținând următoarele:

- prin cererea de înregistrare depusă la Camera de Comerț și Industrie a județului Hunedoara, la cap.1 Referitor la înregistrarea ca plătitor TVA, a completat «venituri estimate în cursul anului fiscal din operațiuni taxabile cu drept de deducere de 1.600.000, înțelegând mii lei, plafon care depășește cel prevăzut în Legea nr.345/2002, care era de 1,5 miliarde lei (1.500.000 mii lei);
- astfel nu se pune problema că nu s-a declarat încă de la înființare ca plătitor de TVA;
- în acest context, societatea, încă din luna imediat următoare depunerii cererii de înregistrare a depus deconturile de TVA la Administrația finanțelor publice a municipiului Deva, care le-a dat un număr de înregistrare și le-a operat în evidența proprie de detaliere date, care se ține pentru fiecare contribuabil;
- cele de mai sus sunt dovedite de xerocopia cererii de înregistrare la Camera de Comerț, pe baza căreia s-a dat codul unic de înregistrare și nu din culpa noastră nu s-a trecut pe certificatul de înregistrare atributul fiscal cu litera R.

II. Organele de control ale Direcției generale a finanțelor publice a județului Hunedoara-Activitatea de control financiar fiscal, au consemnat următoarele:

Prin decontul negativ cu opțiune de rambursare din anul 2004, s-a solicitat rambursarea soldului sumei negative de TVA aferentă perioadei 01.08.2002 – 30.09.2004.

Societatea a depășit plafonul de impozitare prevăzut de art.9 alin.(3) din Legea nr.345/2002 (1,5 miliarde lei) în luna decembrie 2002, dar a solicitat înregistrarea ca plătitoare de TVA în luna septembrie 2003.

Deși nu a fost înregistrată ca plătitoare de TVA încă de la înființare conform Certificatului de înregistrare emis în iulie 2002, societatea a dedus TVA pentru achiziționarea de bunuri și servicii, a colectat TVA pentru

mărfurile vândute, la data de 01.10.2003 înregistrând conform evidențelor contabile TVA de rambursat.

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.598/2002 de aprobare a Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.345/2002, organele de control au procedat la recalcularea taxei pe valoarea adăugată, rezultând la 30.09.2004 taxă pe valoarea adăugată de plată.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată, au fost calculate majorări, dobânzi și penalități de întârziere.

III. Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei și având în vedere actele normative în vigoare pe perioada verificată, se desprind următoarele aspecte:

Cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatoare putea deduce TVA aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate, în condițiile în care nu era înregistrată la organul fiscal ca plătitoare de TVA.

Societatea comercială X SRL a fost înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului din cadrul Camerei de Comerț și Industrie a județului Hunedoara cu certificatul din iulie 2002 și Cod Unic de Înregistrare fără R.

Înregistrarea s-a făcut urmare cererii de înregistrare în Registrul Comerțului iulie 2002, prin care la rubrica « Referitor la înregistrarea ca plătitor de TVA » agentul economic declară ca venituri estimate în cursul anului fiscal din operațiuni taxabile 1.600.000 .

La luna decembrie 2002, societatea a înregistrat o cifră de afaceri ce depășește plafonul de impozitare prevăzut de lege.

În drept, art.29 din Legea nr.345 din 1 iunie 2002, privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, precizează:

“ Persoanele impozabile care realizează operațiuni taxabile și/sau operațiuni scutite cu drept de deducere au următoarele obligații:

A. Cu privire la înregistrarea la organele fiscale:

a) la începerea activității, precum și în cazurile și în condițiile stabilite prin prezenta lege, persoanele impozabile sunt obligate să se înregistreze ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, urmând procedurile privind înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite și taxe;”

Potrivit, art.9 din Legea nr.345 din 1 iunie 2002, privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, precizează:

“(3) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activitățile persoanelor impozabile cu venituri din operațiuni taxabile declarate sau, după caz, realizate anual, de până la 1,5 miliarde lei inclusiv. În situația realizării unor venituri superioare plafonului de impozitare de 1,5 miliarde lei în cursul unui an fiscal, persoanele impozabile au obligația să solicite înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. După înscrierea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată persoanele impozabile respective nu mai beneficiază de scutire chiar dacă ulterior realizează venituri inferioare plafonului de 1,5 miliarde lei. Persoanele impozabile

înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care în anul 2001 au realizat venituri din operațiuni taxabile sub plafonul de 1,5 miliarde lei, pot solicita scoaterea din evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, în condițiile stabilite prin normele de aplicare a prezentei legi.”

Referitor la argumentele contestatoarei potrivit cărora societatea s-a declarat încă de la înființare ca plătitor de TVA, a faptului că, prin cererea de înregistrare la Camera de Comerț și Industrie a județului Hunedoara la capitolul referitor la înregistrarea ca plătitor TVA, a completat «venituri estimate în cursul anului fiscal din operațiuni taxabile cu drept de deducere de 1.600.000, înțelegând mii lei, s-a reținut că acestea nu sunt relevante în soluționarea favorabilă a contestației.

Formularul tip privind cererea de înregistrare în Registrul Comerțului, nu prevede nici o notă referitoare la faptul că, veniturile estimate se completează în mii lei.

De asemenea, în septembrie 2003 societatea comercială se înregistrează la Administrația finanțelor publice a municipiului Deva ca plătitoare de TVA prin depășirea plafonului de impozitare prevăzut de lege.

Așa cum a rezultă și din înștiințarea de luare în evidență ca plătitor de TVA, societății i-a fost atribuită litera R care precede codul fiscal și care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată în septembrie 2003, societatea devenind plătitoare începând cu data de 01.10.2003.

Ca urmare, societății contestatoare îi sunt aplicabile prevederile art.22 din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, care precizează:

“(3) Au dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată numai persoanele impozabile înregistrate la organele fiscale teritoriale ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.”

De asemenea, prevederile art.69 din Hotărârea Guvernului nr.598 din 13 iunie 2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată precizează:

“(1) Persoanele fizice sau juridice care nu îndeplinesc condițiile de luare în evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată nu au dreptul să emită facturi fiscale sau alte documente cu taxa pe valoarea adăugată pentru vânzări de bunuri și/sau prestări de servicii.

(2) Persoanele care încalcă prevederile alin. (1) sunt obligate să procedeze astfel:

a) vor vira la bugetul de stat o sumă egală cu taxa pe valoarea adăugată declarată pe factura fiscală sau pe alt document, dacă aceasta a fost încasată de la beneficiar. Pentru neplata în termenul stabilit de lege a acestor sume se datorează majorări și penalități de întârziere calculate de la data încasării, conform legislației privind calculul și plata sumelor datorate pentru neachitarea la termen a impozitelor și taxelor;”

Referitor la argumentele contestatoarei potrivit cărora în perioada 01.08.2002 – 30.09.2003, societatea s-a comportat ca plătitor de TVA, respectiv a condus evidențele contabile ca plătitor de TVA, a întocmit deconturi de TVA pe care le-a depus la organele fiscale, a dedus TVA aferentă facturilor de aprovizionare a bunurilor și serviciilor și a calculat TVA

pe facturile emise, s-a reținut că acestea nu sunt relevante în soluționarea favorabilă a contestației întrucât prevederile art.67 din Hotărârea Guvernului nr.598 din 13 iunie 2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată precizează:

“ (5) Pentru persoanele impozabile care, potrivit legii, îndeplinesc condițiile de plătitori de taxă pe valoarea adăugată, dar nu au depus declarație de înregistrare fiscală sau, după caz, declarație de mențiuni, în vederea luării în evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, organele fiscale vor proceda astfel:

a) vor stabili diferența dintre taxa pe valoarea adăugată la care persoana impozabilă ar fi avut drept de deducere, conform documentelor legale aferente achizițiilor de bunuri și/sau de servicii, și taxa pe valoarea adăugată pe care ar fi avut obligația să o colecteze, aferentă bunurilor livrate și serviciilor prestate;

b) în situația în care, potrivit metodologiei prevăzute la lit. a), rezultă o diferență de taxă datorată bugetului de stat, vor calcula majorările și penalitățile de întârziere legale pentru întârzierea plății, vor aplica sancțiunile prevăzute de lege și vor lua măsuri pentru intrarea în legalitate.

(6) Dacă, potrivit metodologiei prevăzute la alin. (5) lit. a), rezultă că taxa pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi avut dreptul să o deducă este mai mare decât taxa pe care ar fi avut obligația să o colecteze, aceasta nu are dreptul să solicite bugetului restituirea sumei respective, consecință a neîndeplinirii obligației de a se înregistra ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Organele fiscale vor aplica sancțiunile prevăzute de lege și vor lua măsuri pentru intrarea în legalitate.”

Având în vedere prevederile legale enunțate mai sus, a rezultat că organele de control în mod legal au stabilit TVA pe baza documentelor legale aferente bunurilor livrate și serviciilor prestate fără a da drept de deducere TVA aferentă intrărilor, întrucât societatea nu era înregistrată ca plătitor de TVA pentru perioada supusă verificării.

În ceea ce privește majorările de întârziere, dobânzile și penalitățile de întârziere, stabilirea acestora în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, întrucât societatea comercială datorează debit de natura taxei pe valoarea adăugată, aceasta datorează și majorările, dobânzile și penalitățile aferente.

Pe cale de consecință și în temeiul prevederilor art.185 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Respingerea contestației formulată de **Societatea comercială X SRL.**